

TIN VÀO TÌNH YÊU THIÊN CHÚA TRƯỚC KHI CHẾT

Năm 1984, bà Elizabeth Paige - người Mỹ - đi Hy-Lạp nghỉ hè.

Bà nói thạo 3 ngôn ngữ: Anh, Pháp và Tây-Ban-Nha. Bà đến đảo Paros và dự định ở lại 2 ngày trước khi đi tiếp sang đảo Creta. Tuy nhiên, vào ngày phải rời Paros, bà cảm thấy xôn-xao do-dự, như có ai thúc giục phải ở thêm vài ngày. Dầu vậy, bà vẫn cương quyết rời Paros, vì không có lý do ở lại.

Bà trả tiền phòng khách sạn rồi lấy vé xuống tàu đi Creta. Nhưng khi lên tàu, bà đâm ra bồn-chồn lo-lắng đến độ phải vội vàng rời tàu. Lạ thay, lúc đặt chân lên bờ, bà bỗng cảm thấy nhẹ-nhõm! Bà quay ngược lại khách sạn.

Ngày hôm sau, bà Elizabeth đi bách bộ và tìm bóng mát ngồi vẽ.

Trời nóng như thiêu như đốt. Bà đi mãi đến lúc trông thấy một ngôi nhà, trước nhà có cây thông rợp bóng mát. Bà nhanh nhẹn đến gần trông thấy căn nhà cửa đóng kín mít như thể vô chủ. Bà ngồi xuống gốc thông nghỉ ngơi.

Ngồi chưa được 5 phút thì một chiếc xe xuất hiện. Một phụ nữ trẻ chở người đàn bà cao tuổi. Chiếc xe dừng lại. Người đàn bà bước xuống và chiếc xe chạy tiếp. Đó là bà chủ nhà. Bà Elizabeth cảm thấy lúng túng như thể mình đột nhập gia cư bất hợp pháp.

Đang phân vân không biết phải dùng ngôn ngữ nào bỗng bà Elizabeth buột miệng nói bằng tiếng Pháp: "Xin lỗi bà!"

Bà chủ nhà vừa ngạc nhiên vừa tỏ dấu vui mừng, vì bà là người Pháp và không nói được tiếng Anh. Bà nài nỉ mời khách vào nhà dùng ly nước mát. Bà Elizabeth vui vẻ nhận lời vì bà đang đói và khát. Vã lại, bà tò mò muốn biết bên trong một căn nhà Hy-Lạp thiết trí như thế nào. Thêm vào đó, dáng điệu bà chủ nhà trông thật lịch thiệp nhã nhặn ..

Cả hai bước vào nhà. **Bà Nicole** - tên bà chủ nhà - giải thích:

- Tôi đến đây thăm con gái. Hôm qua, chúng tôi trông thấy bà ngồi nơi bãi biển với cuốn tập vẽ. Tôi nói với con: "Bà này đơn độc giống như mẹ. Chỉ có điều khác là trông bà có vẻ điềm tĩnh và thoải mái. Ước chi mẹ có dịp nói chuyện với bà!" Vậy mà hôm nay tình cờ bà lại dừng chân trước cửa nhà tôi. Thật là phép lạ! Tôi lập gia đình với mục sư tin lành. Chúng tôi sinh hạ một đàn con và dưỡng dục chúng. Đùng một cái, sau 30 năm sống đời vợ chồng, nhà tôi bỏ rơi tôi và chạy theo phụ nữ trẻ tuổi hơn. Éo le thay, phụ nữ này lại là bạn thân tôi. Từ đó tôi sống trong giận dữ triền miên. Tôi không thể tha thứ cho chồng cũng không bao giờ quên được người bạn cướp mất chồng mình!

Hai người đàn bà tâm sự, tỏ lộ nỗi lòng. Đang trò chuyện bỗng bà Nicole đột ngột hỏi:

- Xin bà nói cho tôi: bà biết gì về THIÊN CHÚA?

Câu hỏi bất ngờ không làm bà Elizabeth lúng túng. Bà điềm tĩnh trả lời:

- Tôi không thể nói cho bà biết THIÊN CHÚA là Ai. Nhưng tôi có thể chỉ cho bà cách thức tìm gặp THIÊN CHÚA!

Từ đây câu chuyện chuyển sang bình diện thiêng liêng. Hai bà trao đổi về việc suy niệm, về con đường thiêng liêng, về sự tha thứ, về cầu nguyện, về đau khổ cũng như về tình yêu .. Hai bà nói thao thao bất tuyệt, xoay quanh vấn đề tôn giáo.

Trước khi bà Elizabeth từ biệt bà Nicole, cả hai cùng quỳ gối xuống và cầu nguyện chung. Cả hai tha thiết xin THIÊN CHÚA giải thoát khỏi đau khổ và ban cho khả năng tái yêu thương và tin tưởng. Cả hai cũng xin ơn biết THIÊN CHÚA và yêu mến Ngài hết lòng.

Bà Elizabeth trở về khách sạn lòng hân hoan thơ-thới về cuộc gặp gỡ bất ngờ. Bà tự hỏi:

- Phải chăng đây là lý do khiến mình không muốn rời đảo Paros?

Bà Elizabeth dâng lên THIÊN CHÚA tâm tình tri ân. Bà khiêm tốn nhận ra:

- Chính THIÊN CHÚA dùng bà để đưa bà Nicole trở về với Tình Yêu bao la của Ngài.

Một năm sau, bà Elizabeth nhận được bức thư của bà Nicole viết trên giường bệnh. Bà mắc bệnh ung thư ở giai đoạn chót. Bà Nicole bày tỏ lòng ghi ơn về cuộc gặp gỡ trước đây một năm. Cuộc gặp gỡ thay đổi hoàn toàn cuộc sống bà. Bà được giải thoát khỏi sự giận dữ và giao hòa với THIÊN CHÚA. Bà coi cuộc gặp gỡ với bà Elizabeth là phép lạ. Giờ đây bà Nicole êm ái chuẩn bị ra đi về với THIÊN CHÚA, Đấng là Tình Yêu.

(Sophy Burnham, "Le Livre des Anges", Éditions Marabout, 1994, trang 239-242).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt